

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

Ταχ.Δ/νση : ΝΕΟ Πατρών-Αθηνών 32
τ.κ. 264 41 ΠΑΤΡΑ
Πληροφορίες : Β. Μολφέση
Τηλέφωνο : 2613 613536, 537
FAX : 2613613538
Email : grammateia.ps.pde@pde.gov.gr

ΠΡΟΣ:

Γραφείο Περιφερειάρχη Δυτικής
Ελλάδας

ΚΟΙΝ.:

Εκτελεστικό Γραμματέα Περιφέρειας
Δυτικής Ελλάδας

ΘΕΜΑ: Διαβίβαση της αριθμ. **23/27-04-2021** απόφασης του Περιφερειακού Συμβουλίου
ΣΧΕΤ: Η υπ. αριθ. 103566/172/21-04-2021 εισήγηση του Προέδρου του Περιφερειακού Συμβουλίου κ. Παπαδόπουλου Παναγιώτη

Σας διαβιβάζουμε την υπ' αριθμ. **23/27-04-2021** απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Δυτικής Ελλάδας με θέμα «**Συζήτηση - διαμόρφωση θέσης για τη μετεξέλιξη της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης σε Περιφερειακή Διακυβέρνηση**» και παρακαλούμε για τις περαιτέρω δικές σας ενέργειες.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ακολουθεί απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

**9^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 9^ο

Στην Πάτρα σήμερα την 27/04/2021, ημέρα Μ. Τρίτη και ώρα 14.00' συνήλθε σε τακτική Συνεδρίαση, μέσω τηλεδιάσκεψης σύμφωνα με το άρθρο 10 της από 11.3.2020 ΠΝΠ (ΦΕΚ Α 55/11.3.2020), το Περιφερειακό Συμβούλιο Δυτικής Ελλάδας, ύστερα από την υπ' αριθ. πρωτ. 103567/173/21-04-2021 γραπτή πρόσκληση του Προέδρου του η οποία εκδόθηκε νομότυπα και δόθηκε σε όλους τους κ.κ. Περιφερειακούς Συμβούλους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3852/2010 (άρθρ.167 παρ. 2).

Στη Συνεδρίαση συμμετείχαν επί του συνόλου πενήντα ενός (51) μελών, τα παρακάτω μέλη:

1. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ- Πρόεδρος
2. ΔΡΙΒΙΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ- Αντιπρόεδρος
3. ΓΡΙΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ - Γραμματέας
4. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
5. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
6. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡΥΦΩΝ
7. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΖΩΗ
8. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
9. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
10. ΒΟΥΛΓΑΡΗ - ΠΟΛΟΥΦΗ ΑΜΑΛΙΑ
11. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΠΑΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
12. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
13. ΔΗΜΗΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
14. ΖΑΪΜΗΣ ΦΩΚΙΩΝ
15. ΚΑΠΛΑΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
16. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
17. ΚΑΡΠΕΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
18. ΚΑΤΣΑΡΗ-ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΛΑ
19. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
20. ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
21. ΚΑΤΣΟΥΓΚΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
22. ΚΟΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
23. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
24. ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
25. ΚΟΣΙΝΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

26. ΚΟΥΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
27. ΚΩΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
28. ΛΥΤΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
29. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
30. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
31. ΜΠΙΛΙΑ ΜΑΡΙΑ
32. ΜΠΙΛΙΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
33. ΜΠΟΝΑΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
34. ΜΠΡΑΜΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
35. ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
36. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
37. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
38. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
39. ΡΟΥΣΗ- ΝΤΖΙΜΑΝΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
40. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
41. ΣΑΛΜΑ ΜΑΡΙΑ
42. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
43. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
44. ΣΩΖΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
45. ΦΙΛΙΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
46. ΧΑΛΙΜΟΥΔΡΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
47. ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
48. ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Στη συνεδρίαση δεν συμμετείχαν καίτοι προσκλήθηκαν τα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου κ.κ. Γούδας Μιχαήλ, Κουσκουρή Αθανασία και Μπαλαμπάνης Νικόλαος.

Στη συνεδρίαση συμμετείχε ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας κ. Νεκτάριος Φαρμάκης, ο Περιφερειακός Συμπαραστάτης του Πολίτη και της Επιχείρησης κ. Τελώνης Γεώργιος και ο Εκτελεστικός Γραμματέας της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας κ. Σύρμος Γεώργιος.

Χρέη γραμματέων άσκησαν οι υπάλληλοι της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας Αγγελοπούλου Γεωργία, Μολφέση Βασιλική και Καρακωνσταντή Μαρία -Ηλίζα.

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, ο Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης.

Αριθ.Αποφ. 23/2021

Στη συνέχεια ο Αντιπρόεδρος εισάγει προς συζήτηση το **1^ο θέμα** ημερήσιας διάταξης με τίτλο: **«Συζήτηση - διαμόρφωση θέσης για τη μετεξέλιξη της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης σε Περιφερειακή Διακυβέρνηση»**, και δίνει το λόγο στον Πρόεδρο του Περιφερειακού Συμβουλίου που ως εισηγητής του θέματος αναφέρεται στην υπ. αριθ. 103566/172/21-04-2021 γραπτή εισήγησή του, ως εξής:

«Μετά τις τελευταίες πρωτοβουλίες του Υπουργείου Εσωτερικών και την κατάθεση σε διαβούλευση νομοσχεδίων που αφορούν την τοπική αυτοδιοίκηση, είναι περισσότερο επίκαιρη μια συζήτηση για τον ρόλο των Περιφερειών, τις αρμοδιότητές τους, τη σχέση τους με το κεντρικό Κράτος και τους Δήμους, αλλά και τον τρόπο συμμετοχής των πολιτών στα όργανα διοίκησης.

Τα τελευταία χρόνια πληθαίνουν οι φωνές όσων οραματίζονται μια νέα πολυεπίπεδη διακυβέρνηση της Χώρας, τη μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και την αναδιάρθρωση του Διοικητικού Χάρτη της Χώρας προς την κατεύθυνση της δημιουργίας ενός σύγχρονου διοικητικού συστήματος με τρεις βασικούς πόλους: την κεντρική διοίκηση, την περιφερειακή διακυβέρνηση και τους Δήμους.

Μοχλός του σχεδίου αυτού είναι η μετεξέλιξη της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης σε ένα νέο επίπεδο διοίκησης, το οποίο θα είναι με τέτοιο τρόπο θεσμικά και επιχειρησιακά ικανό ώστε να ανταπεξέλθει στις σύγχρονες απαιτήσεις των πολιτών.

Για να πετύχει αυτή η συνθήκη **χρειάζεται να μεταφερθούν ουσιαστικές ευθύνες και αρμοδιότητες στις Περιφέρειες και να αποκαθλωθεί ο κρατικός συγκεντρωτισμός.** Το κράτος μπορεί να διατηρήσει τον εγγυητικό του ρόλο σε ό,τι αφορά τις περιφερειακές πολιτικές και να μειώσει την λειτουργική ενδυνάμωση και ισχυροποίηση της κεντρικής κυβέρνησης έναντι των περιφερειακών, που στην πραγματικότητα το μόνο που επιτυγχάνει είναι συγκεντρωτισμό που σαν αποτέλεσμα έχει την εγκατάλειψη των ουσιαστικών πολιτικών αποκέντρωσης.

Στην μετά «Καλλικράτη» εποχή ψηφίστηκε ο Ν. 4555/2018 – γνωστός και ως «Κλεισθένης Ι», ο οποίος επέφερε μεν αλλαγές στον «Καλλικράτη», πλην όμως δεν τόλμησε να μεταβάλει ουσιαστικά το αυτοδιοικητικό τοπίο και περιορίστηκε σε επουσιώδεις αλλαγές σε επίπεδο οργανωτικής, διοικητικής και επιχειρησιακής δραστηριότητας των ΟΤΑ.

Είναι δε πολύ σημαντικό ότι οι άνθρωποι της Αυτοδιοίκησης και η Ένωση Περιφερειών Ελλάδος έχουν από καιρό προβάλλει και εξειδικεύσει προτάσεις με στόχο τον επανασχεδιασμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ειδικότερα δε σε ό,τι αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση Β' βαθμού και τη σχέση της με την Κεντρική αλλά και την Αποκεντρωμένη Διοίκηση, με γνώμονα τη μετεξέλιξη της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης σε Περιφερειακή Διακυβέρνηση.

Βασική στόχευση του σχεδίου αυτού είναι η αναδιάρθρωση της σχέσης της Περιφέρειας με την Κεντρική Διοίκηση, η οποία βασίζεται στην παραδοχή ότι η Περιφέρεια δεν είναι εργαλείο του κεντρικού κράτους, με αποστολή απλώς να εφαρμόζει τις κεντρικές πολιτικές. Παράγει και η ίδια πολιτική. Και, κυρίως, μπορεί και πρέπει να προσαρμόζει τις κεντρικές πολιτικές στις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών. Γι' αυτό και πρέπει η κρατική εποπτεία να μην εμποδίζει την ελεύθερη πρωτοβουλία και δράση της.

Προτείνουν λοιπόν μεταξύ άλλων την *«αναδόμηση του πλαισίου εποπτείας της Περιφερειακής Διακυβέρνησης»* μέσω ενός συστήματος μερικής εποπτείας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, ούτως ή άλλως, αποτελούσε και εξακολουθεί να αποτελεί το δικαστικό εγγυητή της οικονομικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ και της δημοσιονομικής τους διαφάνειας, η ανάθεση δε της ως άνω αρμοδιότητας στο Ελεγκτικό Συνέδριο δεν προσκρούει στο άρθρο 89 του Συντάγματος.

Προτείνουν επίσης *«την θωράκιση της καταστατικής θέσης των αιρετών της Περιφερειακής Διακυβέρνησης»* που συνιστά κρίσιμη θεσμική προϋπόθεση για το εγχείρημα της προωθούμενης μεταρρύθμισης, με συνταγματικό έρεισμα και ευρωπαϊκή διάσταση.

Για να γίνει αυτό θα πρέπει να συσταθεί ένας μόνιμος Μηχανισμός Παρακολούθησης της Καταστατικής Θέσης των Αιρετών υπό τη μορφή του Παρατηρητηρίου. Το Παρατηρητήριο αυτό θα εκπονεί ετήσια έκθεση, η οποία θα υποβάλλεται προς συζήτηση και για την προώθηση των αναγκαίων θεσμικών μέτρων στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Περιφερειών της Βουλής.

Επίσης θα πρέπει να καταρτιστεί Κώδικας Δεοντολογίας Αιρετών Β' Θμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που θα διέπει τη συμπεριφορά των αιρετών της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Ο Κώδικας αυτός προτείνεται να καταρτισθεί ως Κώδικας Αυτορρύθμισης των Αιρετών, χωρίς την παρεμβολή άλλων εξωτερικών φορέων και οργάνων.

Αναγκαίο όμως είναι οι αιρετοί και τα στελέχη της Περιφέρειας να έχουν την αναγκαία υποστήριξη με εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό, ιδίως σε τομείς που θα αποτελέσουν αιχμή του δόρατος στην προσπάθεια υπέρβασης της ανάσχεσης που έχει δημιουργήσει η οικονομική κρίση, αλλά και στις αυξημένες ευθύνες που συνεπάγεται η μετάβαση στην Περιφερειακή Διακυβέρνηση. Αλλά και να έχουν και οι ίδιοι οι αιρετοί πρόσβαση στην αναγκαία τεχνογνωσία, τόσο σε ό,τι αφορά πρακτικές χρηστής διοίκησης, λογοδοσίας, management κλπ., όσο και ειδικότερα αντικείμενα τα οποία εκείνοι προκρίνουν ως πιο χρήσιμα ή ακόμη και κατάρτιση σε θέματα διαχείρισης της ούτως ή άλλως πολύπλοκης διοικητικής πραγματικότητας της Περιφέρειας και ανάδειξης των ηγετικών δεξιοτήτων και ικανοτήτων του αιρετού.

Σημαντικό θέμα γεννάται με το γεγονός ότι οι αιρετοί συνήθως δεν έχουν επαρκή χρόνο για να αφιερώσουν στην άσκηση του λειτουργήματός τους, αφού οι επαγγελματικές τους υποχρεώσεις που τους εξασφαλίζουν στην πραγματικότητα τον βιοπορισμό των οικογενειών τους αντλούν τον περισσότερο χρόνο τους. Με συνέπεια να μην μπορεί να εκπληρωθεί η λαϊκή εντολή που έχουν λάβει.

Περαιτέρω, πρέπει να εξευρεθούν τρόποι διευκόλυνσης της επαγγελματικής επανένταξης του αιρετού, είτε αυτός απασχολείται στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, προκειμένου η ενασχόλησή του και η επικέντρωση στα αυτοδιοικητικά του καθήκοντα να μη λειτουργήσει ως οριστική αποκοπή από τον επαγγελματικό του κύκλο και ιδίως από τις επαγγελματικές του προοπτικές. Αντιθέτως, η εμπειρία και η εξειδίκευση που αποκόμισε από τη θητεία του συνιστά κριτήριο επανένταξής του, το οποίο θα συνεκτιμηθεί από το εκάστοτε αρμόδιο όργανο, σε ένα πλαίσιο δίκαιης αξιολόγησης, το οποίο, άλλωστε, όχι μόνο δεν θίγει αλλά και επιβάλλεται από τους κανόνες της ίσης μεταχείρισης όμοιων περιπτώσεων.

Χρειάζεται επίσης να επιτευχθεί επαρκής θωράκιση των αιρετών έναντι υπηρεσιακών μεταβολών που γίνονται λόγω εκλογής ή της γνώμης ή ψήφου που διατύπωσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Η θωράκιση αυτή είναι απαραίτητη για την ανεπηρέαστη άσκηση του λειτουργήματός τους με βάση το περιφερειακό δημόσιο συμφέρον. Και προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να ληφθούν μέτρα για την περαιτέρω ενίσχυση του υφιστάμενου πλαισίου, ώστε να επιτευχθεί η ανωτέρω επιλογή.

Η αληθινή υπέρβαση όμως και η πραγματική μετάβαση στην **Περιφερειακή Διακυβέρνηση θα έρθει με την θεσμική ανασυγκρότηση της Περιφέρειας, με υποκατάσταση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης**, ή σαφή περιορισμό των αρμοδιοτήτων της, βασιζόμενη σε καλές πρακτικές άλλων χωρών, υπό τους ακόλουθους άξονες:

ι) Υποκατάσταση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης από την Περιφερειακή Διακυβέρνηση και δημιουργία ενός νέου επιπέδου διοίκησης στο Διοικητικό Χάρτη της χώρας

Οι νέες Περιφέρειες δεν θα αποτελούν απλώς έναν υπερδημοτικό φορέα, δηλαδή έναν οργανισμό με "υπερ-δημοτική" εδαφικότητα και σφαίρα αρμοδιοτήτων. Θα συγκροτούν ένα αμιγώς περιφερειακό επίπεδο διακυβέρνησης. Στο πλαίσιο αυτό η Περιφερειακή Διακυβέρνηση, με την προϋπόθεση ότι θα ασκεί κατόπιν σχετικής μεταβίβασης από το νομοθέτη, κρατικές αρμοδιότητες, θα το πράττει στο όνομα του κράτους και θα συνιστά κρατικό όργανο, ενώ, για τις την άσκηση των υπόλοιπων αρμοδιοτήτων, συνιστά Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Σήμερα, οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις ασκούν άλλωστε περιορισμένες κρατικές αρμοδιότητες, που περιορίζονται στον τομέα των δασών, της πολεοδομίας, της περιβαλλοντικής πολιτικής, της ενέργειας (ιδίως υδάτων), της μεταναστευτικής πολιτικής και της ιθαγένειας.

Ο λειτουργικός διπλασιασμός των Περιφερειών συνιστά εκπλήρωση και της απαίτησης του άρθρου 101 παρ. 1 του Συντάγματος για τη διοίκηση του κράτους με βάση το αποκεντρωτικό σύστημα και ανταποκρίνεται στις επιταγές της επικουρικότητας και της εγγύτητας.

Με τον τρόπο αυτό θα περιοριστούν δαπάνες που προκύπτουν από τη διατήρηση ξεπερασμένων και μη αναγκαίων διοικητικών δομών, αλλά θα επιτραπεί ταυτόχρονα η μεταφορά στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση πολύτιμων πόρων και ανθρώπινου δυναμικού για να μπορέσει να ανταποκριθεί με αποτελεσματικότητα στο νέο της ρόλο.

Ο νέος αυτός ρόλος, με την ενίσχυση της πολιτικής διάστασής του θα αναδείξει αυτό που στην πραγματικότητα είναι ή θα έπρεπε να είναι η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση: αφ' ενός μεν φορέας περιφερειακής

δημοκρατίας και τοπικής αυτονομίας, αλλά ταυτόχρονα παράγοντας του διοικητικού και πολιτικού συστήματος της χώρας, που λειτουργεί παράλληλα με την κεντρική διοίκηση.

Αν θέλουμε να δημιουργήσουμε πραγματικό μοντέλο επιτελικού κράτους, θα πρέπει να μεταφέρουμε αρμοδιότητες από την κεντρική διοίκηση προς την Περιφερειακή Διακυβέρνηση.

Η τοπική αυτοδιοίκηση αντλεί την δύναμή της από την άμεση λαϊκή της νομιμοποίηση. Απαιτείται λοιπόν, η λαϊκή αυτή βούληση να βρίσκει αντίκρισμα στο εύρος και την έκταση των αρμοδιοτήτων των οργάνων των ΟΤΑ, έτσι ώστε να έχουν αυτά την δυνατότητα πραγματικής παρέμβασης και διαχείρισης των θεμάτων της περιοχής.

Σε κάθε όμως περίπτωση μια τέτοια εξέλιξη θα είναι συμβατή και με τις αρχές, που διέπουν τα επίπεδα άσκησης δημόσιων πολιτικών και συγκεκριμένα με την

Η αρχή της επικουρικότητας, που εξασφαλίζει, ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται, όσο το δυνατόν, πλησιέστερα στους πολίτες, με την παραδοχή ότι όλες οι τοπικές υποθέσεις ανήκουν, κατά τεκμήριο, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μόνον επικουρικός είναι ο ρόλος του Κράτους.

Η αρχή της ενότητας του προγραμματισμού, που προβλέπει την παρέμβαση του ανώτερου επιπέδου διοίκησης μόνο όταν η άσκηση των αρμοδιοτήτων των κατώτερων επιπέδων οδηγεί σε μη ανεκτές κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες

Η αρχή της ολοκλήρωσης των διοικητικών ενεργειών και η αποφυγή του κατακερματισμού τους, με τον περιορισμό των συναρμοδιοτήτων, που επιφέρει συχνά καθυστερήσεις και οδηγεί σε κατατλαιπώρηση του πολίτη.

Η αρχή της συγκέντρωσης του διοικητικού έργου., με βάση την οποία όλες οι συναφείς με την εξυπηρέτηση του πολίτη λειτουργίες και αρμοδιότητες θα πρέπει να συγκεντρώνονται στο εγγύτερο δυνατό επίπεδο, άσχετα με το ποιος αποφασίζει την παροχή τους.

Η αρχή της καταλληλότητας και της επάρκειας των πόρων. Υπό το πρίσμα της αρχής αυτής, κάθε επίπεδο Διοίκησης θα πρέπει να ασκεί όσες αρμοδιότητες μπορεί να επιτελέσει, αποτελεσματικά, βάσει των πόρων που διαθέτει.

ii. Ο δεύτερος άξονας απαιτεί η Περιφερειακή Διακυβέρνηση να αποκτήσει κανονιστική αυτονομία στα θέματα ευθύνης της.

Η Περιφερειακή Διακυβέρνηση δεν θα είναι εργαλείο του κεντρικού κράτους, με αποστολή απλώς να εφαρμόζει τις κεντρικές πολιτικές. Θα παράγει και η ίδια πολιτική. Γι' αυτό και πρέπει να έχει κανονιστική αυτοτέλεια στον τομέα των ευθυνών της και η ελεύθερη πρωτοβουλία και δράση της να μην εμποδίζεται από την κρατική εποπτεία. Θα πρέπει να μπορεί να επιφέρει αυτόνομα νομικά αποτελέσματα και παρεμβάσεις στο πεδίο αρμοδιότητάς της και να θέτει κανόνες δικαίου με τους οποίους ρυθμίζονται ζητήματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές της και οι οποίοι (κανόνες) να έχουν ισχύ αντίστοιχη με τους κανόνες που θεσπίζει το κεντρικό κράτος.

iii. Τρίτο στάδιο θα πρέπει να είναι η απόκτηση σταθερών και δυναμικών πηγών ίδιων εσόδων, που μπορούν να λειτουργήσουν και στις συνθήκες της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης που βιώνει η Χώρα, κάνοντας πράξη τη συνταγματική απαίτηση για ουσιαστική οικονομική αυτοτέλεια, η οποία στηρίζει, σε μεγάλο βαθμό και τη διοικητική αυτοτέλεια των ΟΤΑ. Οικονομική αυτοτέλεια, όχι μόνο σε επίπεδο εσόδων, αλλά και σε επίπεδο διαχείρισης των πόρων. Τούτο μπορεί να επιτευχθεί με την αξιοποίηση της περιουσίας τους, τη διαμόρφωση χρηματοδοτικών εργαλείων που θα ενώνουν πόρους από τον ιδιωτικό τομέα, με μεγαλύτερη ευελιξία στο συνδυασμό πόρων, ώστε η κάθε Περιφέρεια να μπορεί να υλοποιήσει ένα πρόγραμμα δυναμικό και διαφορετικό από τις άλλες Περιφέρειες, που να είναι ενταγμένο όμως σε μια Εθνική προσπάθεια.

Οι Περιφέρειες θα πρέπει να μετασηματιστούν σε αυτόνομες αναπτυξιακές μονάδες, με αναδιάταξη του περιφερειακού οικονομικού και διοικητικού χώρου, αλλά και διασφάλιση της πλήρους απόδοσης των πόρων που είναι αναγκαίοι για την άσκηση των νέων αρμοδιοτήτων που αποκτά η Περιφερειακή Διακυβέρνηση, ώστε να μπορεί να εκπληρωθεί η αποστολή τους.

Τέλος, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην αναπτυξιακή προοπτική που καλείται να συνοικοδομήσει και να υπηρετήσει προς όφελος της περιφερειακής οικονομίας και των πολιτών, στηριζόμενη σε καινοτόμα χρηματοδοτικά εργαλεία και υποστηριζόμενη από εξειδικευμένο προσωπικό. Οι Περιφέρειες θα πρέπει να μετεξελιχθούν σε αυτόνομες αναπτυξιακές μονάδες σε επίπεδο περιφερειακής πολιτικής, αποκτώντας την αναγκαία ευελιξία για να εκπληρώσουν την αποστολή τους υπό συνθήκης παρατεταμένης και διαρκώς εντεινόμενης οικονομικής κρίσης. Προς την κατεύθυνση αυτή θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι καλές πρακτικές από την ευρωπαϊκή διοικητική τάση και πραγματικότητα, αλλά και το ευρωπαϊκό κεκτημένο στην περιφερειακή οργάνωση της Ε.Ε. ως χρήσιμο και ασφαλές παράδειγμα άντλησης αναπτυξιακών οφελών.

Οι Περιφερειακές Διακυβερνήσεις θα πρέπει να έχουν την επιχειρησιακή και οργανωτική ικανότητα να ασκήσουν αυτόνομη και συνεκτική αναπτυξιακή πολιτική στις υποθέσεις αρμοδιότητάς τους. Η υλοποίηση της αναπτυξιακής αυτής στρατηγικής θα γίνει ιδίως με τους εξής τρόπους:

- *Με τη δημιουργία Ειδικών Οικονομικών Ζωνών*
- *Με την εκτέλεση έργων με εκχώρηση εσόδων*
- *Με την εκπόνηση και εφαρμογή Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος για την Περιφερειακή Διακυβέρνηση και την δημιουργία ενός Εθνικού Αναπτυξιακού Ταμείου*
- *Με την αξιοποίηση της νησιωτικότητας ως αναπτυξιακής ευκαιρίας*
- *Με την ενίσχυση της πολύπλευρης και πολυεπίπεδης συνεργασίας των κάθε είδους φορέων που εδρεύουν ή δραστηριοποιούνται εντός των ορίων της Περιφερειακής Διακυβέρνησης.*

Τα τελευταία δύο χρόνια μετά την ψήφιση και εφαρμογή του νόμου 4555/2018 που θέσπισε ένα σύστημα απλής αναλογικής στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης, και επειδή παρατηρήθηκαν αρκετά προβλήματα «κυβερνησιμότητας» σε δήμους και περιφέρειες η ελληνική πολιτεία με μια σειρά διατάξεις, μεταβίβασε αρμοδιότητες από τα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια στις επιτροπές των Συμβουλίων, προκειμένου να μπορέσει η κάθε δημοτική και περιφερειακή αρχή να εφαρμόσει το πρόγραμμά της.

Ο Κλεισθένης πριν την ψήφισή του είχε απασχολήσει την ΚΕΔΕ αλλά και την ΕΝΠΕ και τα συλλογικά όργανα είχαν τεθεί με μια σειρά αποφάσεών τους αρνητικά σχετικά με την ψήφισή του, όπως άλλωστε και οι τοπικές κοινωνίες.

Αν κάτι χαρακτηρίζει συνολικά την πορεία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μετά την μεταπολίτευση, αυτό είναι η συνεχής και σταθερή ενίσχυση του θεσμικού, οικονομικού και πολιτικού της ρόλου. Πρόκειται μια εξέλιξη που συνδέεται κυρίως με το ότι σταδιακά επικράτησε, τόσο στον πολιτικό κόσμο όσο και στον ελληνικό λαό, η εδραία πεποίθηση ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, παρά τις όποιες αδυναμίες και παρεκτροπές της, αποτελεί ένα θεσμό βαθύτατα δημοκρατικό, λόγω της άμεσης λαϊκής της νομιμοποίησης, και ταυτόχρονα ιδιαίτερα αποτελεσματικό, λόγω της εγγύτητάς της με τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών.

Η τοπική αυτοδιοίκηση είναι ένα σύστημα πολιτικά ουδέτερο, το οποίο μπορεί να συμβιβαστεί με οποιοδήποτε πολίτευμα. Ωστόσο το σύστημα αυτό συμβιβάζεται από την φύση του περισσότερο με το δημοκρατικό πολίτευμα. Τα μη δημοκρατικά πολιτεύματα έτειναν πάντοτε στην συγκέντρωση της κρατικής εξουσίας στα κεντρικά όργανα του κράτους και ήταν επιφυλακτικά απέναντι στην δημοκρατική αρχή της αυτοδιοίκησης. Η τοπική αυτοδιοίκηση σωστά θεωρείται θεσμός δημοκρατικός και βασική προϋπόθεση για την ύπαρξη ενός φιλελεύθερου Συνταγματικού Κράτους. Η δημοκρατία πρέπει να θεμελιώνεται από κάτω προς τα πάνω. Η τοπική αυτοδιοίκηση περιλαμβάνεται στα περισσότερα συντάγματα κρατών ως θεμελιώδης αρχή της διοικητικής οργάνωσης. Στην χώρα μας όλοι αποδέχονται ότι «ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοικήσεως είναι ασφαλώς εκ των θεμελιωδέστερων της Ελληνικής Δημοκρατίας και ίσως, ο μάλλον εξυπηρετικός της δημοκρατικής υφής της πολιτείας. Παρά τις όποιες αδυναμίες και παρεκτροπές του, αποτελεί ένα θεσμό βαθύτατα δημοκρατικό, λόγω της άμεσης λαϊκής του νομιμοποίησης και ταυτόχρονα ιδιαίτερα αποτελεσματικό, λόγω της εγγύτητάς του με τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών.

Σύμφωνα με την θεωρία του φυσικού δικαίωματος, οι κοινότητες έχουν ένα ίδιο, φυσικό, προκρατικό και πρωτογενές δικαίωμα αυτοδιοίκησης, το οποίο δεν παραχωρείται από το Κράτος, σύμφωνα με την θεωρία του θετικού δικαίου, αλλά απλά αναγνωρίζεται και προστατεύεται από αυτό. Επομένως η φύση του

δικαιώματος αυτοδιοίκησης των κοινοτήτων είναι ανάλογη με εκείνη των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου. Επιπλέον, τον θεσμό της αυτοδιοίκησης τον συνοδεύει και η αντίληψη ότι οι φορείς κατά τόπο ή καθ' ύλην συγκεκριμένου κοινωνικού συμφέροντος είναι οι φυσικοί διαχειριστές του. Φυσικός διαχειριστής της «τοπικής υπόθεσης» είναι αυτός που έχει μόνιμο δεσμό με τον συγκεκριμένο χώρο, ήτοι ο κάτοικος, ο δημότης-πολίτης.

Σύμφωνα με τη συνταγματική ρύθμιση, αλλά και την πραγματική κατάσταση είναι σαφές ότι υπάρχει δημόσιο δικαίωμα του πολίτη για τα διοικητικά συστήματα αλλά όχι πλήρες. Τούτο είναι ατελές δικαίωμα, διότι δεν είναι αγωγήσιμο. Ο πολίτης δεν νομιμοποιείται να αξιώσει και δικαστικά από το Κράτος ικανοποίηση του εν λόγω δικαιώματος του υποχρεώνοντας το τελευταίο να προβεί σε λήψη νομοθετικών ή διοικητικών μέτρων υπέρ των θεσμών της τοπικής αυτοδιοίκησης. Συμπερασματικά, η κατοχύρωση έχει την έννοια α) ότι απαγορεύεται στον κοινό νομοθέτη να καταργήσει άμεσα ή έμμεσα, ρητά τον θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης, β) ότι επιτρέπεται στον ίδιο Νομοθέτη να ρυθμίσει τα θέματα της λειτουργίας του θεσμού, κατά τρόπο που να μην αναιρεί όμως στην ουσία το αληθινό περιεχόμενο τους στην ιστορική συνέχειά τους.

Το «δικαίωμα συμμετοχής στην τοπική αυτοδιοίκηση και στην εκλογή των αρχών της» χαρακτηρίζεται ως πολιτικό δικαίωμα, με ιστορικές καταβολές και με επίκεντρο την ενεργό διεκδίκηση και πραγμάτωση αξιώσεων πολιτικής συμμετοχής, που συνδέονται με την έννοια της Τοπικής Αυτονομίας όπως, ιδίως, αυτή οριοθετείται από τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας.

Πέρα όμως από το Σύνταγμα της Ελλάδος, η Τοπική Αυτοδιοίκηση κατοχυρώνεται και με τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας που κυρώθηκε με το νόμο 1850/1989. Ειδικότερα, με το άρθρο 3, παρ. 1 του ΕΧΤΑ προσδιορίζεται το περιεχόμενο της έννοιας της τοπικής αυτονομίας, η οποία εξειδικεύεται «ως δικαίωμα και πραγματική ικανότητα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης να ρυθμίζουν, να διευθύνουν, στα πλαίσια του νόμου με δική τους ευθύνη και προς όφελος του πληθυσμού τους ένα σημαντικό μέρος των δημοσίων υποθέσεων». Οι διατάξεις του (Χάρτη) διαθέτουν δυνάμει του άρθρου 28, παρ. 1 Συντ. ισχύ υπέρτερη από τις διατάξεις των νόμων. Ενόψει της εν λόγω συστηματικής ιδιαιτερότητάς του, συντίθενται στο πλαίσιο της έννομης τάξης μας τρία επάλληλα και ιεραρχικά σαφώς διαρθρωμένα επίπεδα κανόνων για την τοπική αυτοδιοίκηση: Πρόκειται για τους συνταγματικούς, τους διεθνείς και τους κοινούς κανόνες. Η σημασία του Χάρτη είναι λοιπόν έκδηλη, αφού οι διατάξεις του υπερισχύουν των διατάξεων του Δημοτικού Κώδικα και προσφέρονται συχνά –σε μία ενδιάμεση περιοχή μεταξύ Συντάγματος και νόμου– να συγκεκριμενοποιήσουν και να εξειδικεύσουν τους ορισμούς του Συντάγματος για την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η «νομοθετική» ή ρυθμιστική εποπτεία (ή εξουσία) του Κράτους, ασφαλώς δεν έχει την έννοια ότι είναι ανεξέλεγκτη, διότι όριο έχει το Σύνταγμα, το Διεθνές Δίκαιο και το Κοινοτικό Δίκαιο. Δεν επιτρέπεται για παράδειγμα στον κοινό νομοθέτη να καταργήσει άμεσα ή έμμεσα τον θεσμό της αποκέντρωσης και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Επιτρέπεται όμως, στον νομοθέτη να ρυθμίσει τα θέματα της λειτουργίας των θεσμών αυτών κατά τρόπο όμως που να μην αναιρεί το αληθινό περιεχόμενό τους και την ιστορική τους συνέχεια.

Με βάση όλα τα προεκτεθέντα, προκύπτει σαφώς ότι ο «Κλεισθένης», έτσι όπως ψηφίστηκε κινήθηκε σε μια κατεύθυνση ουσιαστικής αποδόμησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κατά παράβαση των Συνταγματικών επιταγών αλλά και του ΕΧΤΑ και μάλιστα πολλές διατάξεις του ήταν σε πλήρη αναντιστοιχία με τη βούληση των εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Σήμερα, λοιπόν ήδη έχει ολοκληρωθεί η διαβούλευση στο προτεινόμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, που με μια σειρά διατάξεις αποσκοπεί να επαναφέρει την εύρυθμη λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κατά συνέπεια την καθημερινότητα των τοπικών κοινωνιών, προσπαθώντας να «διορθώσει» όσα στρεβλά δημιούργησε ο «Κλεισθένης» με τις ρυθμίσεις του.

Οι διατάξεις αυτές οι οποίες συνιστούν προϊόν διαλόγου με τους θεσμικούς εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού (ΚΕΔΕ και ΕΝΠΕ), συνοψίζονται στα παρακάτω:

- Επαναφορά της 5ετούς θητείας. Οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες που θα εκλεγούν τον Οκτώβριο του 2023, θα έχουν πλήρη πενταετή θητεία.

- Μείωση του αριθμού των μελών των δημοτικών συμβουλίων, των συμβουλίων δημοτικής κοινότητας και των περιφερειακών συμβουλίων.

- Το όριο εκλογής από τον πρώτο γύρο τίθεται στο 43% συν μία ψήφο.
- Τίθεται όριο 3% για το δικαίωμα εκλογής δημοτικού ή περιφερειακού συμβούλου, το οποίο είναι ευθυγραμμισμένο με το ισχύον στις βουλευτικές εκλογές και ανεξάρτητο από τον αριθμό των μελών του.
- Εξασφαλίζεται η εκλογή των 3/5 των μελών του συμβουλίου στον νικητή των εκλογών.
- Τίθεται καταληκτική ημερομηνία η 31η Αυγούστου για την κατάρτιση και δήλωση των συνδυασμών ώστε να υπάρχει πλήρης έλεγχος των εκλογικών δαπανών και να είναι εγκαίρως στο εκλογικό σώμα γνωστοί οι υποψήφιοι.

Το νομοσχέδιο αυτό θέτει διατάξεις που βρίσκονται προς την σωστή κατεύθυνση. Εξαίρεση ίσως αποτελεί η προτεινόμενη μείωση των μελών των συμβουλίων, που είναι πιθανό να περιορίσει τις δυνατότητες του εκλογικού σώματος να επιλέξει υποψηφίους από πολλές και διαφορετικές επαγγελματικές τάξεις και κοινωνικές τάξεις, καθιστώντας έτσι το Περιφερειακό Συμβούλιο λιγότερο αντιπροσωπευτικό. Σε κάθε δε περίπτωση ο αριθμός των Περιφερειακών Συμβούλων δεν είναι μεγάλος, ιδιαίτερα δε αν στο μέλλον μπορέσουμε να υλοποιήσουμε την μεταφορά επιπλέον αρμοδιοτήτων στις Περιφέρειες και δεν επιβαρύνει σε οικονομικό επίπεδο ουσιαστικά την Περιφέρεια.

Πρόβλημα πιθανόν να δημιουργήσει και η οριζόμενη καταληκτική ημερομηνία για την κατάρτιση και δήλωση των συνδυασμών, πολύ πριν την εκλογική διαδικασία, που με τον τρόπο αυτό θα δυσκολέψει τις παρατάξεις στην εύρεση υποψηφίων και θα αφήσει εκτός συνδυασμών άξια πρόσωπα που ενδεχομένως να μην επιθυμούσαν ή να μην μπορούσαν, τόσο νωρίς πριν τις εκλογές, να θέσουν τους εαυτούς τους στην κρίση του εκλογικού σώματος.

Είναι ώριμο πια να προχωρήσουμε γρήγορα στην «Περιφερειακή Διακυβέρνηση» που θα απελευθερώσει τις πραγματικές δυνατότητες και δυνάμεις που διαθέτουν οι Περιφέρειες, ώστε αυτές με νέες επαρκώς στελεχωμένες δομές, θα αποκτήσουν ακόμη περισσότερες δυνατότητες για να δώσουν νέες απαντήσεις στα προβλήματα, τις αγωνίες και τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Για το λόγο αυτό το Περιφερειακό μας Συμβούλιο θα πρέπει να λάβει πολιτική απόφαση που θα στηρίζεται στους πιο κάτω άξονες:

*Να δημιουργηθεί ένα νέο επίπεδο διοίκησης στο Διοικητικό Χάρτη της χώρας με την εκχώρηση περισσότερων αρμοδιοτήτων στις Περιφέρειες ώστε να αποκαθλωθεί ο κρατικός συγκεντρωτισμός, με αντίστοιχη αύξηση πόρων.

* Να εμπεδωθεί και να υλοποιηθεί ουσιαστικά το διαχρονικό αίτημα της ΕΝΠΕ για τη μετεξέλιξη της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης σε Περιφερειακή Διακυβέρνηση, με αναδόμηση του πλαισίου εποπτείας της Περιφερειακής Διακυβέρνησης, με κανονιστική αυτονομία στα θέματα ευθύνης της και οικονομική αυτοτέλεια τόσο σε επίπεδο εσόδων και σε επίπεδο διαχείρισης των πόρων.

* Να κατοχυρωθεί θεσμικά ο ρόλος των αιρετών με την δημιουργία Καταστατικού Χάρτη Αιρετών και να αναβαθμιστεί ο ρόλος των αυτοδιοικητικών στο Περιφερειακό Συμβούλιο με ρυθμίσεις που θα ενισχύουν το ρόλο του Συμβουλίου και θα μεγιστοποιήσουν την παραγωγικότητά του.

* Να θεσπιστούν κίνητρα για μεγαλύτερη συμμετοχή πολιτών στις Επιτροπές Διαβούλευσης της Περιφέρειας».

Στη συνέχεια το λόγο παίρνει ο Επικεφαλής της Παράταξης «ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ - ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ» κ. Κατσιφάρας Απόστολος που προτείνει την ψήφιση του θέματος, ως εξής:

«Το Περιφερειακό Συμβούλιο Δυτικής Ελλάδος εκφράζει την πλήρη αντίθεσή του στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών για την εκλογή Περιφερειακών και Δημοτικών Αρχών.

Το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης είναι το αποτέλεσμα μιας στρατηγικής αντιμεταρρύθμισης στο χώρο της Αυτοδιοίκησης που καταστρατηγεί τον πυρήνα της δημοκρατικής λειτουργίας των αυτοδιοικητων θεσμών,

στρέφεται κατά της ισότιμης ψήφου των πολιτών, οδηγεί σε ευνοιοκρατικούς μηχανισμούς και διαμορφώνει ένα υπερσυγκεντρωτικό και υπερισχυμένο πλειοψηφικό σύστημα εκλογής.

Η εκλογή Περιφερειάρχη και Δημάρχου με ποσοστό 43% και με δώρο τα 3/5 των εδρών του περιφερειακού και Δημοτικού Συμβουλίου αντίστοιχα, χωρίς την ισχυρή λαϊκή νομιμοποίηση της Πλειοψηφίας του εκλογικού σώματος (50 + 1) σε συνδυασμό με την μείωση των εδρών του Περιφερειακού και Δημοτικού Συμβουλίου οδηγούν σε άκρα τη κομματικοποίηση την Αυτοδιοίκηση και κατατείνουν σε συγκεντρωτικά πολιτικά συστήματα με υπερεξουσίες Περιφερειάρχων και Δημάρχων.

Ο κόφτης με το όριο 3% για είσοδο παράταξης στα αυτοδιοικητά συμβούλια αποτελεί μια **πρωτοφανή αντιδημοκρατική επιχείρηση στρέβλωσης της λαϊκής ετυμηγορίας, αφανισμού των μικρότερων ανεξάρτητων παρατάξεων και περιορισμού της συμμετοχής στα κοινά.**

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Δυτικής Ελλάδος τάσσεται σταθερά υπέρ της αναβάθμισης της δημοκρατικής λειτουργίας των αυτοδιοικητικών θεσμών και της ενίσχυσης της αυθεντικής εκλογικής εκπροσώπησης και συμμετοχής των τοπικών κοινωνιών. **Είμαστε υπέρ της απλής αναλογικής και της διατήρησης του 50 +1 ως το μοναδικό δίκαιο σύστημα εκλογής των Περιφερειακών και δημοτικών Αρχών.**

Διεκδικούμε την μετάβαση στην εποχή της περιφερειακής διακυβέρνησης ως βασική προϋπόθεση για την αναζωογόνηση της θεσμικής δημοκρατίας και της περιφερειακής ανάπτυξης, όπως άλλωστε αποφασίστηκε στο συνέδριο της ΕΝΠΕ τον Απρίλιο του 2018, με κύριους άξονες:

- Την κατάργηση της αποκεντρωμένης διοίκησης και την μεταφορά αρμοδιοτήτων
- Σαφή διαχωρισμό αρμοδιοτήτων μεταξύ Α' και Β' βαθμού αυτοδιοίκησης και κράτους
- Την πλήρη οικονομική ανεξαρτησία και αυτοτέλεια με βάση την ευρωπαϊκή εμπειρία
- Την δυνατότητα έκδοσης κανονιστικών πράξεων για θέματα περιβάλλοντος, χωροταξίας και ανάπτυξης
- Νέο καταστατικό χάρτη αιρετών που θα αναβαθμίζει την θέση και τον ρόλο του Περιφερειακού συμβούλου και των θεσμικών οργάνων της αυτοδιοίκησης
- Την θεσμικά κατοχυρωμένη συμμετοχή των περιφερειάρχων στο υπουργικό συμβούλιο για θέματα που αφορούν την περιφέρεια που εκπροσωπούν και την περιφερειακή ανάπτυξη.

Καλούμε το σύνολο των αιρετών Α' και Β' βαθμού ανεξάρτητα από ιδεολογική και κομματική τους τοποθέτηση, να δώσουμε μαζί με τις τοπικές κοινωνίες την μάχη για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και τη συμμετοχή στην Αυτοδιοίκηση».

Κατόπιν ο Αντιπρόεδρος αφού διαπιστώνει ότι η τροπολογία που κατατέθηκε από τον Επικεφαλής της Παράταξης «Δυτική Ελλάδα - Δικαίωμα στην Πρόοδο» κ. Κατσιφάρα Απόστολο δεν γίνεται δεκτή από τον εισηγητή, τη θέτει προς ψήφιση πριν την εισήγηση και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας έχει ως εξής:

Υπέρ της πρότασης του Επικεφαλής της Παράταξης «ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ - ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ» κ. Απόστολου Κατσιφάρα, ψήφισαν οι παρατάξεις «ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ- ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ» και συγκεκριμένα τα παρόντα μέλη, ήτοι: κ.κ. Κατσιφάρας Απόστολος, Αγγελόπουλος Γεώργιος, Γεωργακοπούλου- Μπάστα Δήμητρα, Δριβίλας Δημήτριος, Καπλάνης Διονύσιος, Καρπέτας Κωνσταντίνος, Κατσαρή - Μαυραγάνη Κωνσταντούλα, Κόντης, Κωνσταντίνος, Λύτρας Ιωάννης, Μητρόπουλος Κωνσταντίνος, Μπράμος Παναγιώτης, Ρούση - Ντζιμάνη Αγγελική, Σκιαδαρέσης Σπυρίδων, Σώζος Βασίλειος και Χαροκόπος Αντώνιος, ο Επικεφαλής και οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι της παράταξης «Δυτική Ελλάδα ΜΠΡΟΣΤΑ!» κ.κ. Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος, Αναστασοπούλου Ζωή, Ανδρικόπουλος Παναγιώτης, Γρίνου Ευθυμία, Κατσικόπουλος Δημήτριος και Κωστακόπουλος Χρήστος, ο Επικεφαλής και ο

Περιφερειακός Σύμβουλος της Παράταξης «ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ» κ.κ. Χατζηλάμπρου Βασίλειος και Κούστας Κωνσταντίνος και ο Επικεφαλής της Παράταξης «ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ» κ. Παπακωνσταντίνου Κωνσταντίνος. Σύνολο ψήφων: 24 - **ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ.**

Κατά της πρότασης αυτής ψήφισαν οι παρατάξεις «ΟΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ», «ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ», «ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΑΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ» «ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ».

Ακολούθως ο Αντιπρόεδρος θέτει προς ψήφιση την εισήγηση όπως κατατέθηκε από τον Πρόεδρο του Περιφερειακού Συμβουλίου κ. Παπαδόπουλο Παναγιώτη.

Υπέρ της εισήγησης ψήφισε η παράταξη «ΟΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ» και συγκεκριμένα τα παρόντα μέλη, ήτοι: Βασιλόπουλος Θεόδωρος, Βούλγαρη-Πολονυφη Αμαλία, Γιαννόπουλος Βασίλειος, Δημητρόγιαννης Λάμπρος, Ζαΐμης Φωκίων, Κατσουγκράκης Νικόλαος, Κοντογιάννης Γεώργιος, Κοροβέσης Νικόλαος, Μαυρομματής Αθανάσιος, Μπίλια Μαρία, Μπιλέρης Χρήστος, Μπονάνος Χαράλαμπος, Νικολακόπουλος Δημήτριος, Παπαδόπουλος Παναγιώτης, Σακελλαρόπουλος Παναγιώτης, Σαλμά Μαρία, Φίλιας Ανδρέας, Χαλιμούδρα Αγγελική. Σύνολο ψήφων: 18 - **ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ.**

Κατά της εισήγησης ψήφισαν οι παρατάξεις, «ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ - ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ», «Δυτική Ελλάδα ΜΠΡΟΣΤΑ!», «ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ», «ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ», «ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΑΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ», «ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ» και «ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ».

Μετά τη διαπίστωση ότι καμία πρόταση δεν συγκεντρώνει την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών το θέμα με τίτλο «Συζήτηση - διαμόρφωση θέσης για τη μετεξέλιξη της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης σε Περιφερειακή Διακυβέρνηση», **ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ.**

Το παρόν Πρακτικό αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και βεβαιώθηκε, υπογράφεται ως ακολούθως:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΓΡΙΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ

ΤΑ ΜΕΛΗ